

zápisu do stálých seznamů voličských dle § 3 zákona ze dne 19. prosince 1919, č. 663 Sb. z. a n.

§ 9.

Zástupci učitelstva a občanstva a jejich náhradníci pozbývají členství v okresním výboru školním, ztratí-li státní občanství československé, přeloží-li svoje řádné bydliště mimo obvod okresu školního anebo nastane-li u nich důvod vylučující podle § 3 zákona ze dne 19. prosince 1919, č. 663 Sb. z. a n.

Předseda zemské školní rady může zástupce učitelstva i občanstva a náhradníky jejich kdykoliv zprostiti členství v okresním výboru školním, vyžadují-li toho závažné důvody, zejména zanedbává-li zástupce aneb náhradník trvale povinnosti člena okresního výboru školního.

§ 10.

Jmenování zástupců učitelstva jest sdělití stálému výboru okresní konference učitelské a organisací učitelským v okrese; jmenování zástupců občanstva jest sdělití organisací politických stran v okrese.

Podá-li některá z organisací politických stran v okrese proti jmenování zástupců občanstva rozklad do 14 dní ode dne, kdy jí sdělení o jich jmenování došlo, nabude toto jmenování účinnosti teprve po schválení ministrem školství a národní osvěty.

§ 11.

Působnost okresních výborů školních je táž, jaká byla dosud působnost okresních rad školních.

Poměr okresních výborů školních k politickým správám okresním jest týž, jako dosud poměr okresních rad školních k těmto úřadům.

§ 12.

Předseda a členové okresních výborů školních mají též práva a tytéž povinnosti, jako měli dosud předseda a členové okresních rad školních.

§ 13.

Členové okresních výborů školních a jich náhradníci jsou povinni slíbiti do rukou předsedových věrnost republice Československé, jakož i že budou zachovávat zákony a nařízení a dbáti zájmu a prospěchu školy.

Odepře-li člen neb náhradník složití slib aneb složí-li jej s výhradou, jest míti za to, že vzdává se členství.

§ 14.

V městech tvořících zvláštní okres školní zřídí se na místě dosavadních okresních rad školních městské výbory školní.

§ 15.

Městský výbor školní se skládá:

- a) ze starosty města jako předsedy,
- b) z odborných referentů,
- c) ze 4 zástupců učitelstva,
- d) z 8 zástupců občanstva.

§ 16.

Pro městský výbor školní platí obdobně předpisy §§ 4 až 13 tohoto nařízení s tou obměnou, že zástupce občanstva jmenuje předseda zemské rady školní po slyšení starosty města k návrhu obecního zastupitelstva města.

§ 17.

Až do ustavení okresních (městských) výborů školních přísluší pravomoc dosavadních okresních rad školních jich předsedům.

Okresní (městské) výbory školní jest pokládati za ustavené, vykonala-li více než polovina souhrnného počtu zástupců učitelstva i občanstva slib v § 13 tohoto nařízení předepsaný.

§ 18.

Stane-li se okresní (městský) výbor školní z jakéhokoliv důvodu neschopným neb nezpůsobilým vyvíjeti činnost, jest předseda jeho oprávněn a povinen vykonávati pravomoc okresního (městského) výboru školního.

§ 19.

Nařízení toto nabude účinnosti dnem vyhlášení.

Provede je ministr školství a národní osvěty v dohodě s ministrem vnitra.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Hotowetz v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Fainor v. r.
Průša v. r.	Dr. Brdlík v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Husák v. r.

Čís. 609.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. listopadu 1920

o jmenování úředních sluhů všech státních oborů
podúředníky.

Na základě a k provedení zákona ze dne 24. března 1920, č. 221 Sb. z. a n., kterým se upravuje jmenování úředních sluhů všech státních oborů podúředníky, nařizuje se toto:

§ 1.

Podmínky jmenování.

(1) Podúředníkem dle § 1 zákona buď jmenován, kdo

- a) dovrší 12 let služby skutečně ztrávené ve vlastnosti definitivního úředního sluhu,
- b) v této době konal práce výše kvalifikované (§ 3), a to buď výlučně aspoň po půl roku nebo vedle prací sluhovských aspoň po 1 rok a
- c) vykonal zvláštní zkoušku (§§ 4—7).

(2) Ke jmenování na základě § 3 zákona vyžaduje se mimo podmínky pod bodem b) a c) v předcházejícím odstavci stanovené dovršení 20 let služby započitatelné do postupu v platové stupnici sluhovské.

§ 2.

Provedení jmenování.

(1) Jmenování dle § 1 zákona buď provedeno úřadem, jemuž přísluší právo jmenovací, a to k oznámení dotyčného zaměstnance; o jmenování dle § 3 nutno žádati a rozhoduje o něm ústřední úřad nebo úřad jím k tomu zmocněný.

(2) K oznámení, pokud se týče zálosti, budiž přiloženo vysvědčení o vykonané zkoušce.

(3) Zaměstnanci, kteří již dne 17. dubna 1920 (dnem účinnosti zákona) dovršili předepsanou služební dobu a splnili podmínku v § 1, odst. 1., pod b) uvedenou, budtež jmenování ke dni 17. dubna 1920. Ostatní zaměstnanci budtež jmenování ke dni, kdy tyto podmínky byly splněny, v případě § 7, odst. 3., pak ke dni, kdy s úspěchem byla vykonána opakovaná zkouška.

§ 3.

Práce výše kvalifikované.

(1) Za práce výše kvalifikované ve smyslu § 1 zákona se pokládají:

- a) kancelářské práce podřízeného významu, na př. zanášení spisů do knih, vedení záznamů, rozmnožování spisů, oběžníků, vyhotovování opisů, obstarávání expedice a pošty, manipulace při zakládání a priorování spisů,
- b) různé práce a služby, které předpokládají zvláštní důvěru, svědomitost a inteligenci, jako na př. provádění různých šetření, dozor nad budovami, služba vrátného a pod.,
- c) odborné práce, které vyžadují odborného výcviku.

(2) Dle těchto hledisek (bod a až c) sestaví ústřední úřady, bude-li toho třeba, podrobný výpočet prací výše kvalifikovaných.

§ 4.

Zkouška, zkušební komise.

(1) Zkouška předepsaná v § 1 zákona konána budiž před zkušebními komisemi, jež zřízeny budtež zásadně jen u úřadů II. a vyšší stolice; úřad II. stolice může, je-li toho třeba, se schválením ústředního úřadu zřídit zkušební komisi též u úřadu I. stolice (odst. 2).

(2) Sluhové zaměstnaní u úřadu I. stolice konají zkoušku před komisemi zřízenými u úřadu II. stolice, pokud se týče u úřadu včleněného nebo úřadem II. stolice k tomu ustanoveného, ostatní sluhové u komise zřízené u úřadu, jemuž jsou přiděleni.

(3) Státní zaměstnanci z kategorie úředních sluhů ustanovení u ústavů nebo podniků státních, skládají zkoušku před komisí zřízenou u úřadu pověřeného dozorem nad ústavem nebo podnikem, po případě u místa, které bylo k tomu tímto dozorcím úřadem se schválením ústředního úřadu určeno.

(4) Komise se skládá z přednosty úřadu (ústavu, podniku) nebo jeho zástupce jako předsedy a ze dvou úředníků jako členů. Jeden ze členů budiž vzat z kancelářských úředníků.

(5) Komisi sestaví přednosta úřadu (ústavu, podniku). Členům, pokud se týče předsedovi budiž při jejich ustanovení připamatována jejich služební přísaha.

§ 5.

Příhláška ke zkoušce.

(1) Sluhové, kteří hodlají se zkoušce podrobiti, nechť to oznámí přednostovi svého úřadu (ústavu, podniku), který připraví pro komisi:

- a) osobní výkaz sluhu,
- b) popis o tom, jaké výše kvalifikované práce sluha konal, po kterou dobu a s jakým úspěchem.

(2) Ke zkoušce připuštění budtež jen sluhové, kteří jsou v posledním roce předepsané služební doby (§ 1) a vyhovují podmínce šu 1, odst. 1., bod b).

§ 6.

Předmět zkoušky.

(1) Účelem zkoušky jest:

- a) zjistiti všeobecné vědomosti, odpovídající postavení podúřednickému (zkouška všeobecná).

Zkouška všeobecná jest ve všech případech stejná. Předmětem jejím jest znalost čtení, psaní (pravopisu), počtů, základní znalosti zeměpisné se zvláštním zřetelem k republice Československé a povšechná znalost organizace úřadu (ústavu, podniku);

- b) zjistiti povšechné znalosti předpisů, týkajících se tak zv. prací výše kvalifikovaných, a zjistiti způsobilost k jejich vykonávání (zkouška odborná).

Zkouška odborná řídí se druhem prací výše kvalifikovaných; bližší předpisy o ní budou vydány ústředními úřady dle potřeby jednotlivých resortů.

(2) Zkouška jest písemná a ústní; při zkoušce všeobecné zkouší se písemně jen ze psaní (pravo-pisu) a počtů.

(3) Pokud zaměstnanec vykonal nebo vykoná zvláštní odbornou zkoušku předepsanou dle dosavadních předpisů pro určité zaměstnání, nekoná se zkouška odborná v odst. 1. upravená, a může býti i zkouška všeobecná ústředním úřadem prominuta; vykonává-li práce, jež za výše kvalifikované se pokládají, jenom vzhledem k požadované zvláštní důvěře, nekoná se zkouška odborná v odstavci 1. uvedená.

(4) Je-li v některých oborech státní správy předepsáno pro dosažení hodnosti podúřednické určité kategorie vykonání zvláštní zkoušky, jest zaměstnanec, který chce hodnosti podúřednické téže kategorie dosáhnouti na základě prováděného zákona, povinen tuto zvláštní zkoušku vykonati. Zkouška tato nastupuje na místo zkoušky v tomto nařízení upravené.

§ 7.

Vysvědčení o zkoušce.

(1) O vykonané zkoušce buď vydáno vysvědčení, podepsané předsedou a členy zkušební komise. Vysvědčení obsahují tato data:

- jméno a příjmení, hodnost a služební místo zkoušeného,
- vyznačení služby (§§ 1 a 3 zákona),
- popis, jaké výše kvalifikované práce zkoušený konal, po jakou dobu, zda výlučně a převážně a s jakým úspěchem,
- výsledek zkoušky všeobecné a zkoušky odborné (velmi dobrý, dobrý, nedostatečný),
- prohlášení komise, zda zkoušeného uznává za způsobilého pro jmenování podúředníkem.

(2) Pro vysvědčení bude vydán ústředními úřady jednotný formulář.

(3) Nevykonali-li sluha zkoušky s úspěchem, může zkoušku opakovati nejříve po 1 roce ode dne zkoušky první; byl-li uznán po druhé nezpůsobilým, nebudiž ke zkoušce již připuštěn.

§ 8.

Nařízení toto, jehož provedením pověřují se všichni ministři, nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Hotowetz v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Fainor v. r.
Průša v. r.	Dr. Brdlík v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Husák v. r.
Dr. Mičura v. r.	

Čís. 610.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 6. listopadu 1920,

jmž se zvyšuje valutní příplatek celní.

Na základě čl. XVII. zákona ze dne 13. února 1906, č. 20 ř. z., o celní sazbě, a čl. XVII. uher. zák. článku LIII. z r. 1907, nařizuje se:

Článek I.

Paragrafy 3, 4 a 8 článku II. nařízení vlády republiky Československé ze dne 26. dubna 1920, č. 291 Sb. z. a n., vydaného k provedení zákona ze dne 20. února 1919, č. 97 Sb. z. a n., o celním území a vybírání cla, se zrušují a zaměňují následujícími ustanoveními:

§ 3.

Všeobecná celní sazba, zmíněná v článku I. tohoto nařízení, pozměňuje se na základě zmocnění §§ 3 a 4 zákona takto:

- Celní sazby všech tří sloupců rozumějí se stejnou částkou v československých korunách.
- K celním sazbám a přírůzkům k nim stanoveným v celní sazbě vybírá se valutní příplatek, a to k sazbám prvního sloupce příplatek 900⁰/₀ ní, k sazbám sloupce druhého příplatek 600⁰/₀ ní a k sazbám sloupce posledního příplatek 200⁰/₀ ní v československých korunách (místo dosavadního příplatku 500⁰/₀, 300⁰/₀ a 100⁰/₀ ního).

§ 4.

K vážnému vybírá se příplatek 900⁰/₀ ní.

Celní dávky ve smyslu § 3 prováděcího předpisu ze dne 13. února 1906, č. 22 ř. z., k zákonu ze dne 13. února 1906, č. 20 ř. z., o celní sazbě, a § 4 prováděcího nařízení bývalého uherského ministerstva financí ze dne 28. června 1906, č. 47.998 k zák. čl. LIII. z r. 1907, platí se v československých korunách bez valutního příplatku.